

ASCLEPIADES

X

ὠμολόγησ' ἤξειν εἰς νύκτα μοι ἢ ἰπιβόητος
 Νικῶ καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον,
 κούχ ἤκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἄρ' ἐπιорκεῖν
 ἤθελε; τὸν λύχνον, παῖδες, ἀποσβέσατε.

XI

νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,
 πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σείε νέφη
 ἦν γάρ με κτείνης, τότε παύσομαι· ἦν δέ μ' ἀφῆς ζῆν,
 κἂν διαθῆς τούτων χείρονα, κωμάσομαι
 5 ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός, ᾧ ποτε πεισθείς,
 Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων.

XII

αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσσι ταῖσδε κρεμαστοί
 μίμνετε μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
 οὓς δακρύοις κατέβρεξα· κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
 ἀλλ' ὅταν οἰγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
 5 στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετόν, ὡς ἂν ἄμεινον
 ἢ ξανθὴ γε κόμη τὰμὰ πῆν δάκρυα.

XIII

Νύξ, σὲ γάρ, οὐκ ἄλλην, μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
 Πυθιάς ἢ Νικοῦς οὔσα φιλεξαπάτις.